

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΨΥΧΙΚΩΝ ΣΥΓΚΙΝΗΣΕΩΝ.

Αύπη. Τὸ ἐπαισθητότερον γνώρισμα ἐν τῇ φυσιολογίᾳ καὶ τῇ φυσιογνωμίᾳ τῆς λύπης εἴναι ἡ παραλυτικὴ αὐτῆς ἐπενέργεια ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἡμετέρας βουλήσεως ἔξαρτωμένων κινητικῶν δργάνων. Ὁ τεθλιψμένος βαδίζει βραδέως, συρόμενος, μὲν νωχελῶς πρεμαμένους τοὺς βραχίονας· ἡ φωνὴ του εἶναι ἀθενής καὶ ὑπόκωφος· προτιμᾷ δὲ νὰ κάθηται, βεβυθισμένος εἰς σκέψεις καὶ σιωπήλος. Ὁ αὐχὴν εἶναι κεκλιμένος, ἡ κεφαλὴ κρέμαται, τὸ πρόσωπόν του ἐπιμηκνεῖται καὶ στενοῦται. Ἐκτὸς τῆς ἀπονίας ταύτης πάντων τῶν τῇ ἡμετέρᾳ βουλήσει ὑποκειμένων κινητικῶν δργάνων παρατηρεῖται καὶ ἴδιαζον τι φαινόμενον εἰς τοὺς ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τῆς ἡμετέρας βουλήσεως κινούμενους μυδῶνας τῶν αἰματηφόρων ἀγγείων. Οἱ μῆνες ω̄τοι συστέλλονται, τὸ αἷμα ἐκπιέζεται ἐκ τῶν λεπτοτέρων ἀγγείων, οἱ ἰστοὶ καὶ τὰ ἔργανα τοῦ σώματος καταλαμβάνονται ὑπὸ δλιγαμίας. Αἱ ἀμετοπίστεις τούτου συνέπειαι εἴναι ὀλγρότες, ἵσχυτης καὶ καταπτώσις τῶν παρειῶν, ὥγος, καὶ δυσκολία τῆς ἀναθερμάνσεως τοῦ σώματος. Καὶ τὰ ἐσωτερικὰ ἔργανα εἴναι δλιγαμία, τὸ στόμα ἀποκραίνεται, ἡ γλῶσσα γίνεται γλοιώδης, καὶ ἐπέρχεται δυσχέρεια περὶ τὴν ἀναπνοήν ὡς ἐξ ἐλλείψεως τρόπου τινὰ ἴκανον δέρος, ἐκδηλούμενή διὰ βραχειῶν, μακρῶν εἰσπνοῶν καὶ στεναγμοῦ. Ἡ ἔλλειψις τοῦ αἵματος ἐν τῷ ἔχειθρῳ ἐκδηλοῦται δὲ ἀδρανείας τοῦ πνεύματος, ἀδιαθεσίας πρὸς πνευματικὴν ἐργάσιαν καὶ ἀσύνταξιν. Ἡ ἐπὶ μακρὸν διακροῦσα λύπη ἐπιφέρει ταχέως τὸ γῆρας. Τὰ σωματικὰ λοιπὸν φάνιόμενα τὰ συνοδεύοντα τὴν λύπην, δυνάμεια νὰ θεωρήσωμεν ὡς προερχόμενα σύμπαντα ἐκ τῆς παραλύσεως τῶν καταστάσεως τῶν στενούντων τὰ ἀγγεῖα μυῶν.

Η χαρὰ ἀποτελεῖ ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ λαοῦ τὸ ἀντίθετον τῆς λύπης καὶ πράγματι ἡ ἔξετασις τῶν φυσιολογικῶν ἐκδηλώσεων τῆς χαρᾶς ἐπικυροῦ τὴν ἀμεσον ταύτην τοῦ λαοῦ ἀντίτινον. Αἱ κυριώταται φυσιολογικαὶ τῆς χαρᾶς ἐκφάνσεις εἴναι ἀνύψωσις καὶ ἔντασις τῆς λειτουργίας τῶν κατὰ βουλήσιν κινούμενων δργάνων καὶ εὔρυνσις τῶν λεπτῶν καὶ λεπτοτάτων αἰματηφόρων ἀγγείων. Ὁ περιχαρής „αἰσθανέται ἕσαυτὸν ἐλαφρόν“, κινεῖται ταχέως καὶ ζωηρῶς, ποιεῖ ἰσχυρὰς χειρονομίας, διμιεῖ μεγαλοφώνως, καὶ τὸ ἔστρατον καὶ δ ἀλαγμὸς εἴναι αἱ ἐκδηλώσεις τῆς ἀκούσιου ὅρμης τῶν μυῶν τοῦ λάρυγγος καὶ τῶν πνευμόνων πρὸς ἔντονον ἐνέργειαν. Οἱ ὄφθαλμοι σπινθηροβολοῦσι, αἱ παρειαὶ γίνονται ἐρυθραί, τὸ

σῶμα θερμαίνεται, αἱ πνευματικαὶ δυνάμεις ἐργάζονται ταχέως, καὶ ἐν γίνεται ἡ ἐνέργεια τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος εἴναι ἔντονος.

Ο τρόμος ἡτοὶ ἡ αἰφνίδια καταπληξίς εἴναι συγγενῆς τῇ λύπῃ καὶ παρέχει τὰ αὐτὰ ἔξωτερην γνωρίσματα, μὲ τὴν διαφοράν ὅτι τὰ φαινόμενα ταῦτα παρουσιάζονται ἔξαρφης καὶ εἰς ὑψηλότερον βαθμὸν ἡ παρά τῇ λύπῃ, προσέστι δὲ ἐπέρχεται ὡς νέον γνώρισμα τοῦ τρόμου ἡ νοσηρὰ συστολὴ οὐ μόνον τῶν μυῶν τῶν αἰμάτων, τῶν αἰματηφόρων ἀγγείων, ὡς παρὰ τῇ λύπῃ, ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν δργανικῶν μυῶν. Ἡ νοσηρὰ κατάστασις τῶν μὴ κατὸ βούλησιν κινούμενων μυῶν τοῦ τρόμου περιορίζεται εἰς ὅντας τοὺς μυῶν τοῦ τρόμου περιορίζεται εἰς τινὰς μόνον ἐξ αὐτῶν. Ἡ παράλυσις τῶν μυῶν τῶν φωνητικῶν δργάνων καθιστᾶ δύσκολον ἡ καὶ ἀδύνατον τὴν ὅρμων ποιεῖται λέξεων, οἱ ὄφθαλμοι τοῦ καταπληγέντος ἔνεκα τῆς παραλύσεως τῶν συγκλείοντων αὐτοὺς μυῶν εἰναι μεγάλοι, εὐρέως ἡ νεφελημένοις, ἀκίνητοι καὶ ἀτενεῖς. Ὁ ὑπὸ αἰφνίδιου φόβου καταληφθεῖς δύναται νὰ κρημνισθῇ παράλυτος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Τὸ αἰφνίδιος ἀποσύρθενον ἀπὸ τοῦ δέρματος αἴμα ἐπιφέρει ὀλγασίαν καὶ δίρρος „σὲ αἴμα παγίνως“, ἵσως δὲ ἐκ τῆς αἰφνίδιας ἐπερχομένης ταύτης ἀναίμιας τοῦ δέρματος προέρχεται ἐνίστρος ἡ ταχεῖα λεύκανσις τῶν τριχῶν τοῦ καταπληγούμενον. Εἰς πολλοὺς ἀνθρώπους διαφνήδιος τρόμος προέσενται λιδίαζον τι δριμὺ καὶ καυστικὸν ἀλγός, λιδία ἐπὶ τῆς γλώσσης, συνοδεύομενον μότο „στενοχωρίας“ καὶ συστρίξεως τοῦ λάρυγγος. Ἔξ διλων τῶν φυσικῶν ταραχῶν διάρμιος ἐπιφέρει τὰς περισσότερας νόσους, ἐπιληφύαν, πνευματικὰς διαταράξεις, νευροπλαθείας, ἐνίστε δὲ καὶ τὸν αἰφνίδιον δάνατον.

Οργή· μανία. Ἡ ὁργὴ ἔχει ὡς κοινὸν μετὰ τῆς χαρᾶς γνώρισμα τὴν εὐρύνσιν τῶν λεπτῶν αἰματηφόρων ἀγγείων, καὶ τὴν ἡνέκημένην τοῦ αἵματος εἰσορόην πρὸς τὸ δέρμα. Ἀλλὰ τὰ φαινόμενα ταῦτα εἴναι παρὰ τῇ ὠργισμένῳ πολλῷ ἰσχυρότερα καὶ βιαστέρα ἡ παρὰ τῷ χαίροντι. Ἰδιαίτερον δὲ χαρακτηριστικὸν τῆς ὡργῆς εἴναι ἡ εὐρύνσις τῶν μεγάλων φλεβῶν, προερχομένη ἵσως ἐκ τῆς ἀκανονίστου καὶ βιαίας ἀναπνοῆς τοῦ ὡργιζούμενου. Κοινὸν ὡσαύτως γνώρισμα τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ὡργῆς εἴναι ἡ σύντονος ἐνέργεια τῶν μυῶν καὶ ἡ δρμὴ πρὸς ἰσχυράς καὶ ταχείας κινήσεις, ἀλλὰ τὸ γνώρισμα τούτο παρουσιάζεται ὡσαύτως εἰς ὑψηλότερον βαθμὸν παρὰ τῷ ὠργισμένῳ ἢ παρὰ τῷ χαίροντι.

κ. Ν. Α. ἐν Ἀθηναῖς. Εἰς τοῦτο δὲν εἰμεδό διδύμοις ὑπεύθυνοι. Αἱ στατιστικαὶ ἀποδεξίαι δὲν ἔχουσι πάντοτε ἀπόβιτον κύρος καὶ αὐθεντίαν. Ἄν. λ. χ. διπλασιούμενής τῆς καταναλώσεως πνευματιδῶν ποτῶν διπλασιάζεται καὶ δ ἀριθμὸς τῶν κανονιγμάτων ἐν τινὶ χώρᾳ, δύναται τοῦτο καλιστα νὰ εἴναι — παραδοξός τοις ἀλλὰ καθαρὰ — σύμπτωσις. „Οπώς Βεβαιωδῶν πληρέστατα, ἀν πράγματι ὑπάρχῃ σχέσις τις αὐτίου καὶ αὐτιστοῦ μεταξὺ τῶν δύο τούτων φαινομένων, πρέπει νὰ κάμωμεν καὶ ἄλλας, δύο μόνον στατιστικές, ἔρευνας. Ωστε ἡ στατιστικὴ εἰς τοιμάτια περιπτώσεις τὸ παρέχει ἡμῖν ἀφορμὴν πρὸς ἀκριβεστέραν τοῦ ἀληθοῦς αὐτίου ἔξετασιν καὶ ἔρευναν ἡ ἐπικυροῦ τὰ ἀποτελέσματα τῶν γενομένων ἥδη ἔρευνδν. — Μαδητὴ γυμνασίου ἐν Ἀθήναις. Ἐν τῷ ὑπόδειχτον ἡμῖν χώρᾳ τοῦ Κικέρωνος δύνατον τέ μὲν recipere (causam) νὰ ἔχηγηστε διὰ τοῦ ἡμετέρου ἀναλαμβάνων. Ἡ διαφορὰ προφανής: ἀναλεγόμενον προσφερόμενον (βάρος, καθήκον, ὑποχρέωσιν κτλ.)

προκληθέντες εἴτε παρακληθέντες (ὧς δὲ Κικέρων ὑπὸ τῶν Σικελῶν), ἀναλαμβάνομεν δὲ αὐθορμήτοις (ἀπόρκλητοι). — ι. Κ. Ο. ἐλέξανδρεία. Ὁ λέξις jour ἵ. giorno παράγεται ἐκ τοῦ λατ. diurnum (tempus). — ι. Α. Μ. εἰς Ἀγγίαν. Ἐλήφθη καὶ μές ἡρεσ. — ι. Ι. Α. εἰς Μαλγάρα. Τός εἰκόνας δὲν ἔγνηται κατ’ αὐτά. — ι. Ν. Χ. εἰς Θεσσαλονίκην. Θά σᾶς γράψωμεν. — ι. Λ. Δ. εἰς Ἀλεξανδρείας. Μὲ τὴν πρώτην εὐκαρπίαν δὲν ἔχητε τὰς ἀναμενομένας πληροφορίας. Τοὺς νέους συνδρομῆτας ἐνεργάσθησαν καὶ δὲ συμφορωφόρως πρὸς δημητρίας ταῦτα. — Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. — ι. Α. Γ. εἰς Βρατίλαν. Απεστάλη. — ι. Π. Μ. εἰς Βρατίλαν. Αἱ εἰκόνες αἱ ταχεῖα λαμπάδων συνδρομῆταις ταῦτα. — ι. Α. Κ. εἰς Ιεροσόλυμα. Προσεγγίζεις δὲν σᾶς γράψωμεν. — ι. Θ. Χ. εἰς Βρατίλαν. Ἐλάβομεν δύο σημείωσιν, τὰ περικαλλύματα ἀπεστάλησαν, τὰ δὲ τεύχη δὲν είναι δημητρίας ταῦτα. — ι. Β. Β. εἰς Τ. Μαγορέλλον. Απεστάλησαν πρὸς τὸν αὐτόδιον ι. Ν. Ι. — ι. Ν. Β. εἰς Βατίλιαν. — ι. Θ. Π. εἰς Σλάτινα. — Σᾶς εὐχαριστοῦμεν καὶ τὰ τεύχη ἀπεστάλησαν. — ι. Β. Β. εἰς Τ. Μαγορέλλον. Απεστάλησαν πρὸς τὸν αὐτόδιον ι. Ν. Ι. — ι. Ν. Β. εἰς Βατίλιαν. Τὸ τίμημα ἐλήφθη, οἱ δὲ τέσσαρες διατάξεις, — ι. Ε. Μ. εἰς Ροστόβιον. — Ελάβομεν καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν, τὰ περιεσθέντα τεύχη δὲν αποταλάσσων δύο σημείωσιν. — ι. Θ. Π. εἰς Βάρναν. Τὸν δέ τόμον δὲν λάβετε προειχώ-

φαμεν ἐγκατωράς. — ι. Ι. Κ. Τ. εἰς Καβάλλαν. — Εἰκόνθινος καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν, δὲν δὲ βραδύνωμεν δὲ νὰ συμμορφωθῶμεν καὶ πρὸς τὴν ἀλληληπιθυμίαν σας. — ι. Ε. Δ. εἰς Σμύρνην. — ι. Δ. τόμος ἀπεστάλη. — ι. Α. Π. καὶ Α. Ε. Π. εἰς Κάιρον. — Εγκράφαμεν ἀμέσως ὅταν ἐπιδοθῶσιν δύον τὸ τεύχη. Μᾶς συγχωρεῖτε διὸ τὴν παραδομήν ταύτην, ήτοι τὰς ἔγινεν ὑπὸ τῶν αὐτόδιον. — ι. Γ. Γ. εἰς Σαμανούδ. Οἱ τόμοι ἀπεστάλησαν μέσον Ἀλεξανδρείας, τὰ δὲ τεύχη λαμπάδων σαν οἱ δύο νέοι αὐτόδιοι συνδρομῆται μετά τοῦ ἀριθμοῦ τούτου. — Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. — ι. Θ. Π. εἰς Σλάτινα. — Σᾶς εὐχαριστοῦμεν καὶ τὰ τεύχη ἀπεστάλησαν. — ι. Β. Β. εἰς Τ. Μαγορέλλον. Απεστάλησαν πρὸς τὸν αὐτόδιον ι. Ν. Ι. — ι. Ν. Β. εἰς Βατίλιαν. — Ενεργάσθημεν. — ι. Π. Δ. Β. εἰς Νίκαιαν. Τὸ τίμημα δένθη, οἱ δὲ τέσσαρες διατάξεις, — ι. Ε. Μ. εἰς Ροστόβιον. — Ελάβομεν καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν, τὰ περιεσθέντα τεύχη δὲν αποταλάσσων δύο σημείωσιν. — ι. Θ. Π. εἰς Βάρναν. Τὸν δέ τόμον δὲν λάβετε προειχώ-

ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ. Ολίγα περὶ τῆς ναυτιλίας. — Τὰ ενοδοχεῖα διὰ τοὺς ἐργάτας ἐν Ανδίνῳ, ἐκ τοῦ ἡμερολογίου ἑνὸς πτωχοῦ ἔργου. — Ο Δάιμον. Διήγημα μέτο. I. I. Κραστεύσκου (συνέχεια). — Τὰ ἐλληνόπαιδα. Ποίημα ὑπὸ Δημ. Κόκκου. — Σερβικαὶ ἐκπλήξεις (μετὰ τοῖων εἰκόνων). — Ηπακοδήρη, ἦτοι ἐρμηνεία τῶν εἰκόνων. — Παράδεξον ἔθιμον. — Λιμὸς ἐν Σιναϊ. — Παραδοξότατη δίκη. — Δαπάναι οἰκοδομῆς μεγάλων κτηρίων. — Επιστήμη καὶ Καλλιτεχνία. (Ἡ οἰκία τοῦ Ραφαήλου. — Βοτανικοὶ κῆποι. — Νέα ἐφεύρεσις. — Τὸ μέγιστον τηλεσκόπιον τοῦ κόσμου. — Ἀδάμας 24½ καρατ. Βάρους. — Γαλλικὴ μετάφρασις τοῦ Ταλμούδ. — Ερευνήτης τῆς βαττοπομχανῆς. — Τὸ πρόστιον τυπωδέν. Βιβλίον. — Ερμηνεία μεξικανικῶν ιερογλυφικῶν.) — Μικρὸς Ἀλληλογραφία.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Η ὀρχιδούμενίσσα Στεφανία τῆς Αὐστρίας (ἐν σελ. 65). — Η Τιτανία καὶ δ Στήμων. Μετάφρασις ὑπὸ A. W. v. Schlegel (ἐν σελ. 69). — Ο μικρὸς Ήρως. Εἰκὼν ὑπὸ G. Chierici (ἐν σελ. 73). — Ο Βασιλεὺς τῆς Σερβίας Μιλάνος Α'. (ἐν σελ. 76).